

Hàng năm, cứ đến ngày 1-11, thì đa số những người Việt Nam yêu nước chân chính, thì đều thấy lòng xót đau khi nhìn thấy cái chết bi thảm của Cố Tổng Thống Ngô Đình Diệm cùng nh

và bào đ

Ông Cố và n Ngô Đình Nhu và Ông Ngô Đình C

Và khi nh

s

p

c

a N

n Đ

Nh

t Vi

t Nam C

ng Hòa, qua các sách báo, thì m

i

ng

i đã bi

t đ

n nh

ng k

đã nhúng vào máu.

Song tiếc rằng, ít ai nói đến ba vị Sĩ quan đã chết đ

i c

, ch

vì h

trung thành với Chính Nghĩa Quốc Gia, nên hôm nay, người viết bài này muốn nhắc đến ba vị Sĩ quan trung thành đó:

Trước hết, là Đ

i Tá Lê Quang Tung, T

L

nh L

c L

ng Đ

c B

t. Vào thời đi

m đ

o chánh, Tr

n Văn Đôn đã gọi đi

n tho

i cho ông, nói là m

i đ

n h

p. Và trước phiên h

p c

a cái gọi là « H

i Đ

ng quân Nhân Cách M

ng » Đ

i tá Lê Quang Tung đã l

n tiếng:

« Chúng bay đeo lon, mặc áo, th

h

ng phú quý, l

y l

c đ

đ

c T

ng Th

ng ban

n, mà nay l

i đ

trò b

t nh

n b

t nghĩa ... ».

Đ

i tá Lê Quang Tung ch

k

p nói đ

n đó, thì l

n b

c

u T

ng Lê Minh Đ

o, lúc đó là Đ

i úy, Tùy viên c

a t

ng Lê Văn Kim, l

lên ch

i cạnh trên sân th

ng c

a tòa nhà chánh B

T

ng Tham M

u b

n ch

t ngay.

Em ruột c

a Đ

i Tá Lê Quang Tung là Thi

u Tá Lê Quang Tri

u, Tham M

u Tr

ng L

c L

ng Đ

c B

t, đ

c tin cũng l

n ch

y sang B

T

ng Tham M

u đ

xem h

th

c, thì cũng b

Đ

i úy Lê Minh Đ

o dùng súng b

n ch

t t

c kh

c.

S

đĩ người viết bài này, ch

a mu

n nêu lên tài li

u, và nhân ch

ng s

ng, là vì mu

n c

u T

ng Lê Minh Đ

o hãy nghiêm kh

c v

i chính mình mà lên tiếng nh

n t

i gi

t c

huynh đ

Đ

i Tá Lê Quang Tung và Thi

u Tá Lê Quang Tri

u. Song n

u T

ng Lê Minh Đ

o v

n im l

ng thì người viết ph

i xin nh

v

nhân ch

ng s

ng, m

t v

là Thi

u t

ng và m

t v

là Đ

i Tá QLVNCH, hãy lên tiếng tr

c công chúng.

Riêng Đ

i tá H

T

n Quy

n, T

L

nh H

i Quân, thoát ch

y, những sau đó cũng b

chính thu

c h

là H

i quân Trung úy Nguyễn Văn L

c, Sĩ quan tùy viên b

n ch

t trên chiếc xe Traction màu đen. V

cái ch

t c

a Đ

i Tá H

T

n Quy

n thì nh

u người đã bi

t.

Người viết ch

mu

n nói v

i c

u t

ng Lê Minh Đ

o: K

t

phút giây h

th

đ

b

n ch

t nh

huynh đ

c

a Đ

i Tá Lê Quang Tung và Thi

u Tá Lê Quang Tri

u cho đ

n hôm nay, có bao giờ ông nh

l

i hai t

m thân nhu

m đ

y máu c

a nh

v

Sĩ Quan

u tú c

a quân L

c Vi

t Nam C

ng Hòa đã ph

i g

c ch

t b

i h

ng súng c

a ông hay không?!

Không h có cái gọi là « Cách M

T

nh

ng k

t

ng t

x

ng là « cách m

ng » trong cu

c đ

o chánh h

t vào ngày 11-11-1960, th

ng g

i là «Nhóm Caravelle » do « ông » Lu

t s

Hoàng C

Th

y đ

ng đ

u. Song nh

ng người trong « Nhóm Caravelle » l

i nh

n m

t s

ti

n là 500.000 đ

ng, t

tay c

a m

t người M

tên Gouder thuác hãng buôn American Trading, để làm « cách mạng »!

Đán cái gọi là « Hội Đáng Quân Nhân Cách Mạng ». Sau khi giát chết Cố Thủ tướng Ngô Đình Diám và Ông Cố Vấn Ngô Đình Nhu, thì họ cũng đã nhán tay của Lucien Conien tới văn phòng của Đái táng Lê Văn Thọ với số tiền là sáu triệu đồng bạc Việt Nam. Sau đó, họ đã cùng nhau chia nhau ăn uống với những đồ ăn tiền máu đó.

Nhá vậy, cả hai họ làm « cách mạng », những kẻ này đều có những những đồ ăn tiền thuê mán của ngoại nhân, để giát chết vị Thủ tướng và cũng là vị Thủ tướng Lánh đạo tiên của Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa. Vì thế, những kẻ này không bao giờ được gọi là « cách mạng » cả, mà thực chất họ chỉ là những tay đâm thuê, chém mán.

Vá Đáng Hiáu Nghĩa, tôi xin trích những lời của cựu Đái tá Nguyễn Hữu Duá, trong cuốn sách Nhá Lái Những Ngày Ở Cộng Thủ tướng Ngô Đình Diám nói trang 170:

« Còn thiáu tá Đáng Hiáu Nghĩa, dù ông có cả cái chính, những căn cứ vào hành động của ông, cũng như một số nhân chứng, chỉ có những người ngây thơ mới ngu xuán mới tin là ông không nhúng tay vào vụ thảm sát này. Ai đã cảt cả ông đi trong đoàn xe này? Ông có nhám vào gì mà vào nhà thờ gặp Thủ tướng? Thiáu tá Vũ Quang (sau lên Đái tá) là người bị bắt đồng khóa với tôi, và cũng đã phác vụ ở đoàn mặt trận gian, kẻ với tôi là chính một anh đã thay thế thiáu tá Nghĩa về đi về lau bàn tay đám máu, và báo cáo với Trung tá Đáng Văn Minh (anh Quang bây giờ cũng ở Hoa Kỳ). Một họ sĩ quan quân cảnh (rát tiếc không nhớ tên anh), kẻ với tôi là cũng thay ông Nghĩa tay với máu. Anh nói với tôi bằng giọng rát cảm động là khi thay xác hai Ông, anh đã cháy nước mắt, không ngờ hai Ông chết một cách thảm thát như vậy.

Trung tá Nghĩa cũng là một trong những phạm nhân của tòa án « cách mạng » đã kết án hình ông Ngô Đình Cán. Như vậy, cái chết của ba anh em Thủ tướng Ngô Đình Diám cũng đều có Trung tá Đáng Hiáu Nghĩa nhúng tay vào ».

Riêng Trán Thián Khiêm, thì phải gọi cho chính xác: Khiêm chỉ là một tên Việt Gian, không hẳn không kém.

Đái Đáng Gian Nhân Phán Loán Giát người và Thủ tướng Tián:

Sau khi giát chết Cố Thủ tướng Ngô Đình Diám và như vậy Báo đá, những kẻ này đã không tìm thấy được một chút gì để gọi là tài sản, ngoài một chuái Tráng Hát và náa gói Bastos xanh!!! Bái thế, với là những tay đâm thuê, chém mán, nên những kẻ này bèn nghĩ ra cách khác để ăn tiền.

Người đầu tiên, đã bắt chúng xá bắt tới khám Chí Hòa là Ông Ngô Đình Cán, vì ông không có tiền để chuác mạng. Họ cũng đã giát chết Ông Phan Quang Đông, để đoạt một số tiền, mà ông Phan Quang Đông dùng để lo cho các chiến sĩ mà do chính Ông và Ông Ngô Đình Cán đã đưa ra Bắc để hoạt động.

Nháng thay vì của để, nên những kẻ làm « cách mạng » đã bắt giữ Ông Huỳnh Văn Lang, là Giám Đác Việt Nam Hội Đáoi Quốc Gia, và Bác Sĩ Bùi Kián Tín và một số người nữa, để đòi tiền

chủ c m ng. Và l n này, h đã T ng đ c Ti n. B i, đ b o toàn sinh m ng cho Ông Hu nh Văn Lang, và Bác Sĩ Bùi Ki n Tín, nên gia đình c a nh v đã ph i « cúng d ng » h t nh ng gì mình có. Vì th , nên hôm nay, chúng ta còn đ c đ c nh ng dòng c a Ông Hu nh Văn Lang vi t v N n Đ Nh t Vi t Nam C ng Hòa.

Nh ng l i c a k thù đã nói v Cố Tổng Thư Ng Ngô Đình Di m:

Trong m t l n, ông Mc Namara đ n Hà N i, ông đã nghe Võ Nguyên Giáp nói v i các « đ ng chí » c a Giáp:

« Không khi nào Ng i M ki m đ c m t ng i th hai h u hi u nh Ông Ngô Đình Di m ».

Lu t s Nguy n H u Th « Ch t ch M t tr n Gi i phóng mi n Nam » đã tuyên b :

« K thù c a ta b y u đi v t t c các ph ng di n: quân s , chính tr và hành chánh... H th ng ch huy b xáo tr n và y u đi vì nh ng v thanh l c ... nh ng tr ng c quan c nh sát và m t v , nh ng c quan có nhi m v b o v ch đ và đàn áp phong trào cách m ng b lo i... Binh lính, sĩ quan, viên ch c quân đ i... hoàn toàn m t h ng; h không còn tin t ng c p ch huy c a h và không còn bi t ph i trung thành v i ai... V ph ng di n hành chánh, s y u đi c a k thù càng rõ h n n a. Nh ng t ch c chính tr ph n đ ng... đã mang l i cho ch đ m t s y m tr đáng k , b gi i tán lo i b . Và th t là m t món quà trên tr i r i xu ng ».

Ng i ngo i qu c đã vi t v Cố Tổng Thư Ng Ngô Đình Di m:

Trong cu n sách: Bàn Tay Hoa K . Cái ch t c a Ông Di m; c a Tác gi Eleen J. Hammer n i trang 156, ng i vi t xin l c trích:

« Các s sãi b y gi dùng đòn tâm lý đ đánh phá ch đ . H công b m c a ông B u H i, m t n ph t t đã r i Hu vào Sài Gòn đ t thiêu cho c a Ph t. L i đe d a t thiêu c a m m t khoa h c gia n i ti ng đã t o thêm xôn xao cho không khí v n đã căng th ng.

Các s sãi l i d ng s ki n đó, đ tuyên truy n su t m y tu n li n. N i b t nh t, là cu c h p t i chùa Xá L i, ng i ta c l p đi l p l i nh ng l i đe d a t thiêu này mãi ». Nh ng ông B u H i l i nói: Trong n c đ u công nh n tài ba c a Ông Ngô Đình Nhu. Ý nguy n c a Ông có th đ c xem là m t nhà so n th o k ho ch, nh ng công vi c hàng ngày đ u do T ng Th ng ph trách ».

Khi Hilsman h n h c nói v tin đ n có th ng l ng v i Hà N i, thì Đ c s B u H i b o ông không không tin có chuy n y. Có ch ng Ông Nhu ch đ a. Nh ng không nên dùng th đo n y. Ch có Ông Di m đáng làm T ng Th ng. T tr c t i gi , ch a có m t nhân v t nào kh kỉnh nh Ông Di m.

V th l nh tài ba và xu t s c nh t c a Vi t Nam là Cố Tổng Thư Ng Ngô Đình Di m, và đáng lý Vi t Nam C ng Hòa không m t, N U Ông Di m không b l t đ ».

Ông Ngô Đình Nhu có « đi đêm » v i Hà N i hay không?

Tá trác đán nay, đá có rát nhiáu ká cá nói ráng: Ông Ngô Đình Nhu đá « đi đêm » vái Hà Nái, náo là gáp Trán Đá, gáp Phám Hùng, gáp Hai Láng tác Tá Đáng Đá...

Nháng theo các vá táng á cánh Táng Tháng Ngô Đình Diám và Ông Ngô Đình Nhu, thì đái u này, lái do chính ông Ngô Đình Nhu tung ra. Giá đáy, Táng Tháng Ngô Đình Diám đá đi vào lách sá, nên không ai có thá biát rá há thác nhá thá nào.

Váy, ngoài nháng lái cáa Đác sá Báu Hái, thì còn có nháng lái cáa Thiáu táng Hoàng Lác, Chá huy tráng Trung tâm Huán luyán Quang Trung, Thá tráng Bá Canh nông và Tá lánh phó quân đoàn 1; và cáa Đái tá Hà Mai Viát, Tánh tráng tánh Quáng Trá, Tham máu tráng Sá đoàn 25 Bá binh, trong cuán sách: Nam Viát Nam 1954-1975. Nháng Sá Thát Cháa há Nhác Tái, nái trang 253, đá viát:

« Đán hiáp tháng Ông Nhu tung ra nhám mác đích làm cho Hoa-Thánh-Đán hát hoáng phái thay đái thái đá và tiáp tác áng há Táng Tháng Ngô Đình Diám, nháng Ông đáu ngá là CIA đá biát rá nái vá. Ông Nhu đá chui vào cái báy do chính Ông giáng ra, làm sáp đá cá chá đá, sát hái cá mát gia đánh, đáa mián Nam Viát Nam tái tình tráng hán loán, và sau cùng đá lát vào tay Cáng-Sán chá vì thiáu ngáng iánh đáo có tám vác và uy tán ».

Táng Tháng Ngô Đình Diám đá đi đán nháa ông Mã Tuyên báng cách nào?

Nhá nhiáu ngáng iánh đá táng đác các sách báo tá trác 30-4-1975, đáu đá biát Đái úy Đá Thá và ông Cao Xuân Vá là hai ngáng iánh đá đáa Cá Táng Tháng Ngô Đình Diám và Ông Ngô Đình Nhu đán nháa cáa ông Bang tráng Mã Tuyên, ngáng iánh đá đáu cáng đáng ngáng iánh Hoa.

Đáu này, cũng trong cuán sách: Bàn Tay Hoa Ká. Cái Chát Ông Diám cáa tác giá Eleen J. Hammer, nái trang 277 đá viát:

« Sau khi Trái sáp tái. Hai anh em ra đi. Lúc áy vào khoáng 7 giá 30 tái. Hai ông băng qua sân Tennis khoáng cá tráng quanh đán mát cáa hông nhá bên má ra đáng Lê Thánh Tôn. Nái đáó, có mát chiác xe chác sán. Cùng đi theo hai ngáng iánh có Cao Xuân Vá, Thá lánh Thanh niên Cáng Hòa và Đá Thá ».

Ông Cao Xuân Vá hián đáng có mát tái Hoa Ká. Và trong cuán sách: Nhá Lái Nháng Ngày á Cánh Táng Tháng Ngô Đình Diám, cáa Đái tá Nguyán Háu Duá nái trang 187, Ông cũng đá ghi lái nháng lái cáa Ông Lê Công Hoàn, lúc đáó là Đái úy Tùy viên á cánh Táng Tháng nhá sau:

“ Ván theo lái Đái úy Hoàn, cá nhiáu lán muán gáp Thiáu táng Khiám, nháng ông Khiám tránh né. Tá đáu chí cuái, cá luán nhác tránh đá máu, nhá anh đá gái đán thoái cho tôi nhiáu lán. Cá sá tôi nóng náy, náu tán công vào Táng tham máu thì đá máu, và nhá chát các táng lánh đáng háp. Anh Hoàn ká tiáp:

Lúc anh trán xin tán công Táng tham máu thì nhiáu ngáng iánh đáng ý. Cá là ông Cao xuân Vá vì quá sát sáng, ráng cá là Táng tá lánh quân đái, mà là ra lánh cho quân đái đánh nhau sao đá c. Tôi nghĩ cá muán tá chác cho êm đáp, đá anh em không đá máu.

Thá sao anh không đi theo cá? Tôi hái.

Đầu tiên cậu đưa cái cặp cho tôi, và tôi muốn đi theo cậu, nhưng Đệ Thụ xin đi với cậu, vì nó chưa có gia đình, mà tôi có vợ con. Nó sợ nếu đi xa, ai lo cho vợ con tôi. Cậu không nói gì, và Thụ lấy cái cặp đi theo”.

Ngã i viết cũng biết đã sợ nhưng ngã i có biết được sách báo từ trước ngày mất nước, đầu đã biết không hề có cái đảng hủ m nào hết, để cho Cố Thủ tướng Ngô Đình Diệm và Ông Ngô Đình Nhu đi đến nhà cậu ông Mã Tuyên.

Tuy nhiên, sau khi chia chác nhưng đảng tiến máu rồi, thì lũ Hủ đảng gian nhân phẫn lo và mất lý tưởng đảng đã đưa ra cái đảng hủ m và còn nhiều thứ khác nữa. Mục đích là để làm mất đi mất tầm giác ngộ quá toàn bích. Nhưng lịch sử với công bằng, nên trên quốc địa cầu này, chúng có một kẻ nào làm được nhưng chuyển vô lý ngớ ợ.

Đời sống của Cố Thủ tướng Ngô Đình Diệm:

Sau ngày, 1-11-1963, thì nhưng ngã i có biết được các sách báo, đầu đã thấy được cái tầm phẫn giác, không có nước, chỉ trải chiếu chiếu thô sơ, và mất chiếu gối mây, được đặt trong một căn phòng, mà nó còn từ hủ n cái căn phòng của ngã i Việt từ nên chúng ta đang . Đó là “chiếu giác ngộ” để ngã i của Thủ tướng Ngô Đình Diệm ban đêm cũng như ban ngày. Còn nhưng bữa ăn hàng ngày thì chỉ có cơm và một món cá kho muối, một đĩa rau lang luộc hoặc thêm món canh do một người già đảng hủ n của Thủ tướng nấu.

Quốc thủ, trên thế gian này, không có một vị lãnh đạo tốt nước nào mà lại có một cuộc sống Thanh-Bần như Cố Thủ tướng Ngô Đình Diệm.

Phật Giáo và Cái Chết của Cố Thủ tướng Ngô Đình Diệm:

Đúng chúng mình cho nhưng hành vi làm giết của Phật giáo và Quang, ngoài nhưng tên giết như: Thích Trí Quang, Thích Trí Thụ, Thích Thiệu Minh, Thích Trí Dũng, Thích Thiệu Hoa, Thích Hộ Giác, ... v...v... còn có Thích Nhật Hạnh và Võ Văn Ái với cuộc nghiệp thế “Hoa Sen Trong Biển Lũ” do chính Võ Văn Ái viết tựa, và đã phát hành rộng rãi từ hai mươi ngoài, vào đầu thập niên 1960; là nhưng nhất đao chí mạng mà Võ Văn Ái và Thích Nhật Hạnh đã đâm xoáy vào phía sau lưng của tất cả các vị là Quân- Cán-Chính Việt Nam Cộng Hòa đang ngày đêm đi đầu với giết thù cộng sản.

Song chưa hết, vì còn cuộc nghiệp thế thế thế hai của Thích Quảng Đức: « Nhưng đến như nhưng sai lầm tại hai của đảng cộng sản Việt Nam đi với dân tộc và Phật giáo Việt Nam nhưng như thế, cũng do Võ Văn Ái viết tựa và phát hành, trong đó có nhưng đi đầu nó chúng hề có liên quan gì đến cái tội của của cuộc sách như sau:

« Chính quyên ông Ngô Đình Diệm càng ngày càng trở nên đức tài, gia đình trở và có tính kỳ thế tôn giáo, nên ít được lòng dân. Sau khi đã tiêu diệt các tôn giáo khác, như Cao Đài, Hòa Hảo, năm 1963, ông Ngô Đình Diệm ra tay đàn áp Phật giáo, toàn thế tăng ni Phật tử miền Nam đã phải đảng lên chúng lại để bỏ vào đọa pháp. Đến tháng 11-1963, chỉ để ông Ngô Đình Diệm bỏ thế để”.

Rồi đến ngày thứ ba tôi cũng do Võ Văn Ái viết bài giới thiệu và đã đăng trên báo « Quê Mẹ » số 113, trang 06, tháng 06 năm 1995, với cái tựa đề :

« Bỏ ng đôi chân của mình mời người hãy đi lên », của Thích Đức Nhuận « nguyên Tờng thư ký Viện Tăng Thờng Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thờng Nhỏt » tức ở Quang. Mời Đức Thích Đức Nhuận đã viết :

« Tôi viết nhờng dòng chữ dưới đây thân gửi nhờng tâm hồn luôn luôn thao thức đến tiếng dờn Dân tộc và Đạo pháp, dù bên hi vọng trong nước hay ngoài nước, xin hãy hướng lên Đức Phật từ bi cao cả nguyện cứu cho Tổ quốc và đờng bào thân yêu của chúng ta: sớm chấm dứt mọi hận thù, biệt tha th và yêu thương nhau để cùng chung sức chung lòng góp phần xây dựng đất nước Việt Nam Quang Vinh ». (sao nghe nó sớm mùi của ng sớm, lúc nào và cái gì cũng dùng hai chữ « quang vinh ».)

Nhờng tôi nói trên của Thích Đức Nhuận, cũng do Võ Văn Ái viết bài giới thiệu và phụ biên, từ tháng 6 năm 1995; đây đích thức là bài kêu gọi mọi người hãy xóa bỏ hận thù mà Hòa hợp- Hòa giải vô điều kiện với Việt cộng, mọi quý đức gì hãy đức thêm một lần nữa: « ...dù bên hi vọng trong nước hay ngoài nước, hãy sớm chấm dứt mọi hận thù, biệt tha th và yêu thương nhau để cùng chung sức chung lòng góp phần xây dựng đất nước Việt Nam Quang Vinh ».

Đến trang số 09, Thích Đức Nhuận viết tiếp :

« Năm 1963, Phật giáo Việt Nam phát khởi cuộc vận đờng chấn chỉnh đức tài gia đình trờ Ngô Đình Diệm, đòi từ do và bình đờng tôn giáo và đức toàn dân từ Bức chí Nam ng h. Bỏ o quy định mang đức tính kẻ thù tôn giáo sắp đ. Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thờng nhỏt đức thành lập ».

Nên ghi nh, vào đề bài thờng nhỏt Phật giáo năm 1981, Thích Đức Nhuận đã đức c bỏ lên ngôi « Pháp chế Giáo hội Phật giáo Việt Nam cộng sớm ».

Qua nhờng bài của chính Thích Đức Nhuận đã viết. Thì rõ ràng là Thích Đức Nhuận đã công khai nhỏn trách nhiệm của Phật giáo ở Quang với câu nói: « Phật giáo Việt Nam phát khởi cuộc vận đờng chấn chỉnh ... » là để đánh đờn Nước Đạo Nhỏt Việt Nam Cộng Hòa. Điều quan trọng hơn cả là: « đã đức toàn dân từ Bức chí Nam ng h ». Nhỏ th, đã quá rõ ràng, đã quá sáng tỏ, để cho mọi người hiểu đức rõ ng: Phật giáo Án Quang « phát khởi cuộc vận đờng chấn chỉnh và đã đức toàn dân từ Bức chí Nam ng h ». Nghĩa là gọi m cả cộng sớm ở Việt.

Ngoài ra, còn nhieu bẻng chấn khác nhỏ Thích Trí Dũng đã cậy nộp mả của Ông Ngô Đình Cờn để búng đờn vào, và đã nuôi giữ ở đoàn 316, Biệt đờng thành Sài Gòn-Gia Đờnh của tên tờng viết cộng Trờn Hỏi Phờng, Nguyễn Văn Bá... mà tôi đã chấn minh qua bài: Tờng Niệm Bên Mỏi Năm Cuộc Thờm Sát Tỏt Mỏu than: 1968-2008.

ở Ngỏn “Lỏa Tỏ Bi”:

Ngỏi viết nghĩ rõ ng, có thỏ lập trỏ sau này sớm không hiểu đức xuất xứ của bài thỏ “Lỏa Tỏ Bi” mà Phật giáo đã lấy làm kinh nhỏt tờng. Do vậy, nên tôi từ thỏy cần phỏ nói thêm:

Bài thỏ “Lỏa Tỏ Bi” mà Phật giáo đã nói là của thi sĩ Vũ Hoàng Chỏng, đã viết đờ ca tờng cái

chất của Hòa thơ Ngô Thích Quốc; khi bà Nguyễn Công Hoan dân biểu uố quốc triểu bực tể bực cách tể i xướng lên ngườ i, r i chầm i a đ i cho đ i ch i theo i nh c a Hà N i. (Xin quý đ c gi hăy đ c i bài vi t: Hãy Nhìn Xem L a T Bì và T i c Thố ng Hòa Thố ng Tịch Quố ng Đ c, đ bi t thêm nhi u chi ti t h n). Và Ph t giáo đã dùng bài th này làm kinh nh t t ng; thì nhân đây, tôi xin “cố ng hi n” cho Ph t giáo thêm m t bài th khác, vì nó cũng cùng m t tác gi là thi sĩ Vũ Hoàng Chố ng.

Bài th này, đã đ c chính thi sĩ Vũ Hoàng Chố ng đã đ ng lên và t đ c ngay trong ngày Đ i H i Văn Hóa Toàn Quố c t ngày 06 đ n 15 tháng 01 năm 1957, t i Tr S Quố c H i, Sài Gòn. Đây là m t Đ i H i i n, nên ngoài phái đoàn Vi t Nam, thì đã có nhi u phái đoàn c a các nố c đ n tham d nh : Phái đoàn Thái Bình Đố ng T Do c a Đ c Cha Raymond De Jeager cu Pháp quố c, phái đoàn văn hóa Trung Hoa Dân Quố c, Đ i Hàn, Phi Lu t Tân.

Tố ng cũng nên nh c i, tr c khi ngâm bài th c a chính mình, thi sĩ Vũ Hoàng Chố ng đã nói:

“X a tôi làm th say nay tôi làm th t nh. T i Đ i H i L ch S này, tôi xin đ c m t bài th . Tôi làm bài này đ c m tác th i cu c nhân có cu c Tr ng C u Dân Ý Suy Tôn Ngô Chí Sĩ.

Và đây là nguyên văn c a bài th c a cùng tác gi bài “L a T Bì”:

“Lò phi u tr ng c u, m t hi n linh
Đ t lò hố ng, g i m ng bình sinh
T nay trăm h câu an i c
Đàn khúc đ m Dao, r u chén Quố nh!
Có m t ngày ta tr i c đ
L i lê no máu r a Tây H
Trên t ng Chí Sĩ bàn tay v y
Đ i đ nh thẳng Long, m t bóng c”.

Trên đây, là bài th mà cũng là nh ng dòng tâm huy t nh “L a T Bì” c a thi sĩ Vũ Hoàng Chố ng.

V y, Ph t giáo hăy vì tác gi c a bài th “L a T Bì” mà đem ph vào nh ng n t nh c, đ cho dù nó không tr thành kinh nh t t ng nh “L a T Bì”, thì ít ra nó cũng tr thành m t bài Dố Tố ng, đ cho ngườ i đ i còn nh mãi đ n thi sĩ Vũ Hoàng Chố ng, tác gi c a c hai bài th “b t t”.

Tố ng Thơ Ngô Đình Diệm đã b nhi u hàm oan:

Hàm oan th nh t:

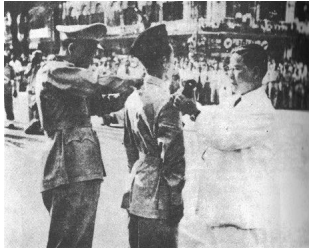
Ch c nhi u ngườ i còn nh cái ch t c a Tố ng Lê Quang Vinh, t c Ba C t, mà nh ng k b t iố ng kia đã c tình gieo tiố ng oán cho Tố ng Thơ Ngô Đình Diệm.

M t i n n a, ngườ i vi t xin trích i nh ng i c a tác gi Nh Lang, ông là v C v n c a

8 / 12

Đầu tiên đừng ngạc nhiên xem những vai trò của Nguyễn Ngọc Thạch, mà ít để cập tới ông ta. Chắc hẳn rằng, Nguyễn Ngọc Thạch một thế hệ người nguy hiểm “nhất tề, nhĩ lùn”, đã góp một phần không nhỏ vào sự sụp đổ của Miền Nam”.

Phần Hàm oan thứ hai:

Thế Tổng Trưởng Ngô Đình Diệm đang gọi lon Thiệu Tổng cho Tổng Trưởng Trình Minh thế vào ngày 13-2-1955. Để rồi chỉ ba tháng sau Tổng Trưởng Ngô Đình Diệm đã ôm thi hài của Tổng Trưởng, hôn lên mặt, mà khóc thế cho mặt chỉ nể Quốc Gia đã ngã xuống bởi tên tay sai của Pháp: Mai Hữu Xuân.

Đó là cái chết của Tổng Trưởng Trình Minh Thế. Xin kính mời quý độc giả hãy trở lại với tác giả Nhỏ Lang, và Cố vấn bên cạnh Tổng Trưởng Trình Minh Thế đã viết tiếp nội dung trang 342 - 347:

“ Tổng Trưởng một lúc 7 giờ chiều mừng 3 tháng 5 năm 1955. Ông bắt một viên đạn Carbine duy nhất bắn vào lều tại bên phải xuyên thế qua mặt trái, trúng mặt bay mất. Khóe đạn còn dính bên tai, chúng tôi sát nhân phải đứng gọi tên nên mới chính xác như vậy. Mặt con một còn lại nhểm nghiến, hàm răng giã của ông cũng đã bay đâu mất. Theo lời Đại úy Tạ Thành Long báo cáo, và chính tôi cũng đứng Long đến để khám tra, thì một vài phút trước khi Tổng Trưởng bị bắn, ông đang đứng cạnh một bức tượng hoa đã đổ nát (ngay dưới chân của Tân Thuần, phía Sài Gòn đi xuống, phải vòng theo mặt con đứng như vậy phía tay trái mới tới được nơi này). Ông đưa tay che mắt, ra lệnh cho quân nhà bắn vào mặt chiếc Frigate đậu bên kia cầu mà ông nghĩ là của Pháp giết và ném đó để làm hiểu cho đại chúng ông bắn và phía ông. Cũng theo vị trí kể trên, thì viên đạn đi xéo từ bên phải về phía sau, trúng ngay lều tai, mà người bắn ra viên đạn này không thế cách xa hơn 10 thước, và nó đã núp dưới chân cầu, sau lưng mặt tiêu. Tổng Trưởng chết gục tức khắc, không kịp thở ra một lời nào. Giữa lúc này, thì quân Liên Minh đang tiến qua cầu, mặt chiếc xe Jeep bị bắn hỏng, ném chết người của cầu, theo lời tường thuật của Đại úy Nguyễn Tấn Đức.

... Một lúc sau, Thế Tổng Trưởng Diệm và Cố vấn Nhu đưa đòi ra thăm. Nhưng chúng tôi thành khuyên hai nhân vật quan trọng này là xin hãy đợi tới sáng hôm sau, chờ đợi đến giờ đêm khuya, vì thành phố Sài Gòn đang có biến, an ninh không được bảo đảm.

Thế là tối hôm sau (4-5-1955) đến đứng chờ tại, Thế Tổng Trưởng Diệm, Cố vấn Nhu, cùng toàn bộ nội các và Bộ Tham Mưu (do Tổng Trưởng Lê Văn Thọ hướng dẫn), đưa tiễn đưa đồng

trên căn gác nhỏ ở đường Trường Minh Giảng.

... Tổng Thống Ngô Đình Diệm lúc thì có mặt cùng làm anh em chúng tôi vô cùng xúc động và còn nhớ mãi tại đây. Ông đem đĩa nước mát, cúi xuống ôm ghì lấy thi hài Tổng Thống, rồi hôn ngay trên mặt người chết. Tiếp đó, ông ngất xỉu luôn. Mọi người hết hoảng, vội vàng tìm cách cứu chữa, mãi mãi lát sau Ông mới tỉnh dậy, và rồi khóc. Còn Ông Nhu thì quỳ bên giường, và nắm tay người chết và kêu than “Anh Thái!” với mặt gương ai oán đầy nước mắt. Chúng tôi thấy không ngờ Tổng Thống Ngô Đình Diệm lại đau khổ đến mức này. Ông nhớ người mặt mặt người ruột ruột yêu quý nhất trên đời!

Ngày tháng 6 tháng 5 đến đây là ngày cử hành tang lễ cho Cố Tổng Thống Trình Minh Thá. Đúng 9 giờ sáng hôm nay, Tổng Thống Ngô Đình Diệm đích thân đưa tiễn văn trác linh cá, bày giờ đã đưa tiễn ra ngoài công trường Tòa Đô Chính. Tiếng nhạc nổi lên của Tổng Thống Diệm lại vang lên trong máy vi âm. Sau đó, quan tài đưa tiễn trên mặt chiếc thiếp giáp phủ Quốc Kỳ, lìa khỏi Sài Gòn, tiến theo con đường lên Tây Ninh. Tổng Thống Ngô Đình Diệm tiến theo linh cá tại gán chỗ Sài Gòn mới quay trở lại.

... Trước hết, các thành phần không của Cố Tổng Thống Ngô Đình Diệm cho rằng ông Diệm hoặc ông Nhu đã nhúng tay vào máu, trái ngược mặt người tuy có công với chính quyền, nhưng lại rát “nguy hiểm” cho chính quyền. Thứ nhất, ngay buổi đầu, lòng tôi cũng đã có nghi ngờ này. Nhưng rồi tôi lại bị bác bỏ ngay. Xét về lý thuyết, Cố Tổng Thống Diệm không đòi gì với vàng chết để chân tay mình bằng cái chết của Trình Minh Thá, ngay giữa lúc đất nước đang trôi nổi láng đoán tình hình, khuyến khích chính quyền. dù quốc gia Trình Minh Thá có “nguy hiểm” chẳng nữa, thì cũng vẫn chưa phải lúc đưa ra tay. Uy danh Trình Minh Thá còn đang hữu ích đối với chính quyền...

1 - Pháp bắt cóc cầm tù Trình Minh Thá và đã công khai lên án tội hình khiếm nhã năm 1951, khi Trình Minh Thá vắng ra khu. Việc này thật đáng hiểu, vì chúng ta nhớ Trình Minh Thá là người khu vực Pháp công khai, mà trước đó không bao lâu, chính Trình Minh Thá đã cho trước và ám sát Tổng Thống Chanson và Thái Lập Thành, giao cho thủ cấp thân tín lúc bấy giờ là Đại úy Văn Thành Cao, Chủ Huy Trường Quân Đội Cao Đài tại Sa Đéc, thi hành công tác máu hiám này.

2 - Mặt Thiáu tá phi công của Pháp bắt Trình Minh Thá bắt chết, khi viên phi công này bay thám thính trên chiến khu Bá Lu.

3 - Hai quả bom khiêu khích của Liên Minh tại Sài Gòn ngày tháng 9 tháng 1 năm 1952, là mặt cái tát đau đớn vào mặt nhà cầm quyền Pháp, báo hiệu cho Pháp biết Trình Minh Thá là mặt đối cháu với họ, cần phải trả lời kịp thời.

4 - Hai tên chủ đầu đầu người Pháp tại Tây Ninh bắt Trung tá Nguyễn Trung Thá bắt đầu và há sát họ tại cuối năm 1954. Pháp vô cùng phán uát, nên Đác Há pháp Phạm Công Tác phải đưa binh này ra.

Mai Hữu Xuân là mặt nhân viên tình báo nội địa pháp cho quyền lực của Pháp ở Việt Nam. Tên này chưa hề ra trước mặt bao giờ, mà vẫn lên tiếng công kích Pháp, để biết họ nhận ra được lòng tin của Pháp như thế nào. Các tin tức thu được cho hay Mai Hữu Xuân đã tá

chúng sai ngái theo dõi Trình Minh Thế từ khi Thế mới về thành, và khi biết Thế thân hành ra khỏi huyát trán từ cáu Tân Thuán, thì Mai Háu Xuân sai bộ phận phòng sựán dái cáu, thả lúc chián sựá đang sôi nổi hơn loán, bắn ngay một phát súng Carbine từ đằng sau tôi, rồi bắn vào nhà dân gần đó.

Và câu kết luận của tôi là Trình Minh Thế đã bỏ mình vì thế cục dân Pháp, chứ không ai khác. Trình Minh Thế bị ám sát bởi tay sĩ quan tôi từ cáu pháp. Thế phạm chính thi hành vụ ám sát kia chính là Thủ tướng Mai Háu Xuân, ngái mà tám năm sau đã thay mặt bộán Dáng Văn Minh đã hát cá hai Ông Diám-Nhuá.

Trên đây, là nháng lái của tác giả Nhá Lang đã viết. Từ cáng, Ông đã ra đi khi chưa biết đến cuốn sách: “Soldats Perdus et Fous de Dieu – Indochine 1945-1955” Tác giả là một ngái Pháp tên Jean Larteguy.

Qua cuốn sách này, tác giả đã kể rõ về cái chết của Thủ tướng Trình Minh Thế, là do một Đái tá tình báo tên là Savani của Pháp đã từ chối ám sát, để trả thù cho chủ Thủ tướng Chanson đã bỏ Thủ tướng Trình Minh Thế bỏ tù.

Tuy nhiên, tác giả Nhá Lang đã suy luận rất chính xác: Khi thi hành lệnh ám sát thủ tướng Trình Minh Thế chính là Thủ tướng Mai Háu Xuân.

Hàm oan thế ba:

Là cái chết của Ông Hồ Hán Sơn, mà nháu ngái cũng đã cho là do Thủ tướng Ngô Đình Diám. Vậy, kính mong quý độc giả hãy trở lại với tác giả Nhá Lang cũng trong cuốn sách: Phong Trào Kháng Chiến Trình Minh Thế, sốá trang 296:

“Ngày 15 tháng 2 năm 1956, Thủ tướng Ngô Đình Diám bắt thành lập cá Thủ tướng Văn Thành Cao cầm đầu Chián Dịch Bình Định Miền Đông, đặt Bộ chỉ huy tại Tòa thánh Tây Ninh. Đái với Thủ tướng Pháng, là cái háu quá từ tay của việc Pháng chủáng bán. Ông này vô cùng hoảng hốt lo sợ. Thếá dáp y, bí thế của ông là Trung úy N.N.V, một ngái ít học nháng nháu tham vọng, lại sẵn có mối thù riêng với Hồ Hán Sơn từ thời nào, nên không cần đợi lệnh thủ tướng cáp, N.N.V, đem ngay Hồ Hán Sơn ra giết chết, rồi ném thân xác xuống giếng, lấp lái. Trước khi thi hành, Sơn còn để lại nháu bài thơ nghĩa khí trên vách nhà giam, mà tôi không nhớ được. Chính Văn Thành Cao đã cho tôi xem nhái Hồ Hán Sơn bỏ vùi dáp. Cái chết oan ức này của ngái anh em Hồ Hán Sơn đã là lý do khiến tôi phải gấp rút bỏ nước ra đi ngày 20-2- năm áy.

Việc Hồ Hán Sơn bị giết, tôi biết như trên, nháng tôi cũng đành để bụng, và không trách Thủ tướng Pháng trong cán bối rồi, đã để xảy ra một tộián kịch đau thương!”.

Viết đến đây, tâm trạng ngái viết bỗng thay đổi hẳn, bởi vì đã viết ra được nháng nhái hàm oan mà Cố Thủ tướng Ngô Đình Diám đã phải cam chịu từ lúc còn tại thế, cho đến khi bị nháng ngái man rợ giết chết.

Tóm tắt lại kết:

Lịch sử đã bao lần sang trang. Mỗi một trang sử là những dòng máu của tiên nhân, của bao anh hùng-liệt sĩ đã thắm đẫm máu tươi khi dòng nước; và đã cho chúng ta những bài học máu xương, là những cuộc khố o nghiêm và chết ngời.

Cũng từ những bài học ấy, đã cho chúng ta biết rằng: Cố Tổng Thư Ng Ngô Đình Diệm vì quá đỗi đỗi, quá tâm, nên đã không cho Địch tá Nguy

Đúng thời, chúng ta đừng quên hành động của tác giả Nh Lang, và của viên của tướng Trình Minh Th, đã quyết định nhanh và đúng, khi đã kịp thời rút súng của vào đầu của Tướng Nguy

Suy gẫm lại những của của nhân đã dạy, thì quả đúng, chúng ta sai.

Vì thế, những vị trí chỉ là một phần bình thường, không cần nghĩa văn chương. Song viên mu

Một khi đã nắm vững mặt của địch, thì không bao giờ đem cái tâm mà đi để với gì vì: “Quyết định chỉ là thua - Quyết định sai là chết”.

30-10-2010